

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212200361
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212200361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovská, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, G. N., o zaplatenie 1.528,88 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. októbra 2012, 8C/60/2012 - 53, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 243,49 eur, ktorú mu povolil splácať v mesačných splátkach po 20,- eur vždy do 28. dňa kalendárneho mesiaca k rukám navrhovateľa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 3 ods. 1, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. d/, g/ a i/, § 4 ods. 3 veta druhá Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 879I Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne a to v časti istiny úveru 243,49 eur. Navrhovateľ si svoj návrh voči odporcovi uplatnil na súde dňa 12.01.2012, t. j. po účinnosti ust. § 879I Občianskeho zákonníka, preto sa na tento právny vzťah aplikujú zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. Z údajov verejne dostupných v Obchodnom registri na webovom sídle (www.orsr.sk <<http://www.orsr.sk>>) vyplýva, že navrhovateľ má v predmete činnosti okrem iného zapísané aj poskytovanie úverov zo zdrojov, na ktoré sa nevyžaduje bankové povolenie. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že navrhovateľ bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zákonného ust. § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a tiež zákonného ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan a teda ide o spotrebiteľa, ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako aj ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom zmluvy je poskytnutie revolvingového úveru s tým, že odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi ho v dohodnutých

splátkach. Ide teda o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru, a to s poukazom na ust. § 2 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Keďže ide o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ a o poskytnutie úveru, ide teda o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa riadi sa zákonnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch a tie veci, ktoré v ňom upravené nie sú, sú upravené a riadia sa zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Obchodným zákonníkom sa môžu vzťahy z neho riadiť len, ak si tým nezhorší spotrebiteľ svoje postavenie, ako to vyplýva zo zákonného ust. § 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010, v opačnom prípade sa také dojednania považujú za neplatné, pričom ide o neplatnosť absolútnu, na ktorú je potrebné prihladať zo zákona bez toho, že by sa jej prípadne niekto dovoľával. Navyiac, podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o zmluvu spotrebiteľskú a to bez ohľadu na jej právnu formu, lebo bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Je nutné uviesť, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené navrhovateľom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky a do doby splatnosti. To, že je to zmluva tzv. typová, formulárová vyplýva priamo aj z vyjadrenia navrhovateľa, ktorý uviedol, že ide o zmluvu na predtlačenom formulári. V každom prípade ide o občianskoprávny vzťah podliehajúci ochrane v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. Preto nie je možné stotožniť sa s právnou argumentáciou navrhovateľa, že ide o absolútny obchod. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ poskytol odporcovi úver, odporca ho čerpal a zmluva je v časti o poskytnutí úveru platná, preto je odporca povinný čerpaný úver vo výške, v ktorej mu ho navrhovateľ poskytol vrátiť. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 1.822,35 eur a odporca doteraz zaplatil celkom sumu 1.578,86 eur. Uvedenú sumu započítal výlučne a jedine na vrátenie úveru a preto dlh odporcu na úvere predstavuje sumu 243,49 eur (1.822,35 - 1.578,86 eur). Nebolo možné akceptovať započítanie úhrad vykonaných odporcom ako to spravil navrhovateľ, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch tak, aby ho bolo možné považovať za úver s úrokmi a poplatkami. V zmluve absentujú najmenej tri náležitosti, ktoré zmluva musí mať, aby bolo možné spotrebiteľský úver považovať za úver s úrokmi a s poplatkami. V zmluve absentuje údaj o adrese predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť. Absentuje tak náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Nie je uvedená ani v pripojenom formulári. Tento údaj bol podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy povinný, ak veriteľ chcel požadovať aj úver a poplatky. V zmluve ďalej nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru. Tento údaj vyžaduje zákonná úprava bez ohľadu na formu spotrebiteľského úveru, teda aj pri revolvingovom úvere. Absentuje tak náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V zmluve nie je údaj ani o výške splátok istiny úveru, splátok úrokov a splátok poplatkov. Nestačí len jedna suma, jedna výška splátok, musí byť zrejmé, aká je výška splátky úveru, aká je mesačná výška splátky úroku a aká je mesačná výška splátky poplatkov. Takýto údaj v zmluve nie je obsiahnutý. Absentuje tak náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Preto treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že navrhovateľ nemá právo na zaplatenie úrokov z úveru, nemá právo na zaplatenie ani poplatkov za omeškanie. Odporca na druhej strane nemá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z úveru, poplatky za omeškanie. Preto navrhovateľ, ak vykonal započítanie úhrad, ktoré mu poukázal odporca aj na úroky z úveru, poplatky za omeškanie ide o započítanie nesprávne, neplatné, lebo navrhovateľ na takéto plnenie nemal nárok a odporca nemal povinnosť ich uhradiť. Odporca na úvere nedlhuje sumu 1.131,88 eur, ale iba sumu, v ktorej bolo návrhu navrhovateľa vyhovené, teda sumu 243,49 eur. V časti sumy 1.131,88 eur je tak návrh navrhovateľa nedôvodný (žiadal úhradu istiny úveru 1.375,37 eur - dôvodná výška dlhu úveru 243,49 eur). Nedôvodná je taktiež tá časť zo žalovanej sumy, ktorú si navrhovateľ vyčíslil ako úroky vo výške 153,51 eur, nakoľko pre absenciu niektorých náležitostí ide o úver bezúročný, bez poplatkov a preto navrhovateľ nemá právo požadovať od odporcu úhradu úrokov z úveru a odporca nemá povinnosť na úhrady úrokov z úveru. Vzhľadom na tvrdenie odporcu - spotrebiteľa, že je nezamestnaný aj s prihladením na postavenie navrhovateľa ako dodávateľa, ktorý poskytuje finančné prostriedky na splátky a teda povolenými splátkami nebude neprimerane znevýhodnený a s poukazom na ust. § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolili odporcovi vykonať úhradu dlhu v splátkach pod sankciou straty výhody splátok. Navrhovateľ mal v konaní čiastočne úspech, pomer jeho úspechu a neúspechu je však v neprospech úspechu, lebo bol vo vyššej sume neúspešný ako úspešný. Odporca mal taktiež pomerný úspech, preto o náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a to v zamietajúcej časti z dôvodu nesprávneho skutkového zistenia a právneho posúdenia veci. Uviedol, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a ustanoveniami Zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka. V zmysle ust. § 2 písm. b/, c/ Zákona č. 258/2001 Z.z. sa odporca ako spotrebiteľ zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, keď celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úroku poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Ďalej odporca podpísaním predmetnej zmluvy bral na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa (ďalej len „VOP“), ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere a prílohy 1 - 4 a potvrdzujú, že sa s nimi riadne oboznámili. Poukázal na ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Zákona č. 513/1991 Zb., podľa ktorého sa III. časťou Obchodného zákonníka spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov aj záväzkové vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere, to znamená, že zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchody. Ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, teda aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba nepodnikateľ. Podľa ust. § 273 ods. 1 časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odporca podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že sa so zmluvou o úvere oboznámil, súhlasí s ňou a taktiež svojím podpisom bral na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Navrhovateľ má za to, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere spĺňa všetky náležitosti v zmysle Zákona č. 258/2001 Z.z. a preto tvrdenie súdu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov považuje navrhovateľ za nedôvodné. Má za to, že v uvedenom prípade súd na poskytnutý úver nesprávne aplikoval ust. § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z., čím súd vec nesprávne právne posúdil a zbavil navrhovateľa jeho práva na zaplatenie úrokov a poplatkov. V zmluve je upravené, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa čl. 5.4 všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Vzorec na výpočet RPMN, štandardná miera RPMN a príklady výpočtu sú zverejnené tiež na internetovej stránke veriteľa www.cofidirect.sk. Súčasťou týchto VOP zmluvy o úvere a/alebo sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere sú tiež informácie o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe (mesačná úroková sadzba x 12), poplatkoch uplatňovaných veriteľom v súvislosti s úverom a o postupe a spôsobe zániku a ukončenia zmluvy o úvere. Tvrdenie súdu, že v zmluve nie je uvedený údaj o výške úroku z úveru a za predpokladu, že sa nachádza v tej časti, ktorá je pre veľkosť písma nečitateľná, je z dôvodu nezrozumiteľnosti neplatný, je nesprávny, nakoľko údaj o úrokovej sadzbe sa nachádza priamo na prvej strane zmluvy o úvere, kde je uvedené, že úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy je 2,14% mesačne pre všetky úverové limity. Navrhovateľ je toho názoru, že všetky nim uvádzané údaje je možné prečítať voľným okom a menšia veľkosť písma bola v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach zvolená z dôvodu veľkého rozsahu údajov a informácií, ktoré musia byť pokryté za účelom zabezpečenia ich súladu s príslušnými právnymi predpismi. Navrhovateľ má za to, že sadzobník poplatkov a tiež príloha č. 4 - Formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere určite a zrozumiteľne zakotvujú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov a predstavuje i platné dojednanie. V zmysle čl. 4.2 VOP sa každá mesačná splátka započítala a tak aktuálna výška úroku za poskytnutie úveru predstavuje sumu vo výške 153,51 eur. V súlade s čl. 7.2 VOP, § 2 písm. b/, c/ Zákona č. 258/2001 sa jednotlivé splátky odporcu započítali postupne aj na poplatok za omeškanie, preto aktuálna výška poplatku z omeškania je 10,06 eur. Záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach zjavne znevýhodňuje postavenie navrhovateľa, nakoľko pri nastavenej výške mesačných splátok je časový horizont uspokojenia pohľadávky neúmerne dlhý a taktiež zistenie majetkových pomerov odporcu bolo zo strany súdu nedostatočné a neodôvodňovalo určiť plnenie v splátkach, resp. plnenie v nepomerne nízkych splátkach v porovnaní s výškou pohľadávky. Na základe uvedeného navrhovateľ ako odvolateľ žiadal, aby súd v zmysle § 221 Občianskeho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a

dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa v časti zamietnutia návrhu nie je dôvodné, pretože rozsudok v tejto napadnutej časti je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8 C 60/2012 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcu zaplattenia sumy 1.528,88 eur a náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normu síce správne určil, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len ho dopĺňa reagovaním na odvolanie navrhovateľa.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa v zamietajúcej časti nie je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplattenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákon o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa širiteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a/ a b/ zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi navrhovateľom a odporcami zmluvou o úvere zo dňa 14.7.2008, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Navrhovateľ vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočne známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri ([www. orsr.sk](http://www.orser.sk)). Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú

potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou revolvingového úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879l Obč. zák. a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 12.1.2012 t.j. až po dátume 01.03.2010.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitosti takejto zmluvy aj adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010.

V preskúmvanej veci, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 14.7.2008 neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a taktiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ aj zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, tento je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom a potom vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Aj v tomto vzťahu má súd povinnosť chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, či už z dôvodu informovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície. Z tohto pohľadu potom konanie navrhovateľa možno charakterizovať ako nekalé a v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolací súd mal za to, že tieto podmienky stanovené v ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch riadne splnené neboli, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Správne potom súd prvého stupňa započítal uhradené splátky odporcu na predmetnom úvere vo výške 1.528,39 eur len na istinu úveru vo výške 1.822,35 eur a zaviazal odporcu len na úhradu jeho rozdielu vo výške 243,49 eur, keď vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Odvolací súd sa však nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že aj údaj o konečnej splatnosti úveru mal byť podľa ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch súčasťou predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko úver bol poskytnutý formou revolvingového úveru, pri ktorom však nie je možné uviesť tento údaj, nakoľko takýto úver možno čerpať a priebežne dopĺňať a tak nie je možné určiť konečnú splatnosť úveru. Uvedená skutočnosť, však nemá vplyv na právne posúdenie zmluvného vzťahu účastníkov konania, pretože na posúdenie, že spotrebiteľský úver sa považuje za

bezúročný a bez poplatkov postačuje absencia čo i len niektorého z údajov uvedených v ust. § 4 ods.2 zák. o spotrebiteľských úveroch, čo v preskúmvanej veci naplnené bolo.

Určenie dlhšej než trojdennej lehoty na plnenie ako aj povolenie splátok patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zveruje zákon do jeho voľnej úvahy, pretože podľa ust. § 160 ods. 1 náleží v tomto smere k ustanoveniam pružne flexibilným. Súdu je tak umožnené, aby sám a nezávisle od návrhu účastníkov zvažil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky alebo na iné okolnosti prípadu. V danom prípade sa odvolací stotožnil s právnym názorom súdu, že na strane odporcu v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky na povolenie splátok a to vzhľadom na jeho aktuálnu zlú sociálnu situáciu, keď výška splátok zo strany súdu bola určená tak, že dlžná istina bude navrhovateľovi uhradená v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odporcovi zamietol návrh v časti istiny 1.131,88 eur rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.